

Tað er gleðiligt, at fiskimenn gera vart við seg:

Tað er gott at fáa eitt spark í reyvina viðhvørt

Men eg havi einki at skammast yvir, sigur óli Jacobsen

ÁKI BERTHOLDSSEN

Tað er gleðiligt, at menn eru farnir at vísa Fiskimannafelagnum so stóran áhuga.

– Tað er gott at fáa eitt spark í reyvina viðhvørt.

– Vónandi fara teir eisini at mæta upp á teimum fundum. Fiskimannafelagið hevur.

Óli Jacobsen, formaður fiskimannafelagsins, sigur, at hann tekur gleðiliga móti teimum undirskriftum, sum í løtuni verða savnaðar inn umboð á føroyskum fiskiskipum við kravi um, at okkurt munagott verður gjørt fyri at bøta um korini hjá fiskimönnum.

Listin gongur umboð á øllum mynstraðum fiski-

skipum í Føroyum og undir-
tøkan er at kalla 100%.

Fiskimennirnir vilja t.d. hava skattalætta og frádráttir fyri at úrtøkan skal bliva so fræg, at menn stóðast umboð á skipunum, heldur enn at ryma í onnur lond, har teir fáa nóg meiri burtúrur.

Teir, sum hava tikið stig til hetta, vísu í Sosialinum í gjár á, at fiskiflotin er komin í stóra kreppu, tí tað eru alt ov fáir sjómenn eftir við royndum. Umboð á summum trolarum eru so fáir, sum yvirhøvur duga at bøta, at teir tora ikki at trola á ringum botni, tí skrædnar trolir, fáa teir tað ikki heilt aftur.

Teir siga, at tað er al-

neyðugt at rópa varsko nú so at Fiskimannafelagið, og hini manningarfeløgini vakna, áðrenn tað er ov seint og flotin liggur mannaleysur.

Skrivið skuldi latast manningarfeløgnum fyri landsfundin hjá Fiskimannafelagnum 28. desember, tí tað skilst, at ætlanin er at reisa málið tá.

Eg fegnast

Formaðurin í Fiskimannafelagnum, Óli Jacobsen, sigur, at hann fegnast um hetta tiltakið hjá fiskimönnum.

– Tað er gleðiligt, at fiskimenn vísa felagsarbeiðnum áhuga.

– Betri støðu kann ein

Eg havi fingið tað burtúrur, eg havi kunnað fingið. Tað hevur mangan leikað hart á, tí sterkar krefur hava viljað syndra tað, sum er bygt upp. Men vit hava vart borg. Tað má eisini telja við, tá ið metast skal um míni 25 ár sum formaður í Fiskimannafelagnum, sigur Óli Jacobsen

fakfelagsformaður ikki vera í, og tað er gott at fáa eitt spark í reyvina viðhvørt.

– Vónandi vísa teir eisini henda áhuga í verki, við at mæta upp til teir fundir, vit skipa fyri. T.d. á landsfundinum, sum verður í Norðurlandahúsinum 28. desember.

– Tað hevur annars knípt viðhvørt í Fiskimannafelagnum, eins væl og í øðrum feløgum, sigur Óli Jacobsen.

Óli Jacobsen sigur, at hann uppfatar ikki tað um eitt misálit á seg. Tvørturímóti uppfatar hann hetta sum ein stuðul, tí menn eru „øgiliga“ vælkomnir til at venda sær til felagið, sum hann tekur til.

Hann sigur, at nóg av tí arbeiði, hann ger, er av slíkum slag, sum ikki enda á forsiðunum.

– Men tað er heilt greitt, at drivmegin „sum skal fáa meiri at henda, er avgjort, at limirnir í felagnum vísa arbeiðnum áhuga og vísa á ymiskt, teir vilja hava okkum at fara í holt við.

– Hann gevur tó fiskimönnum rætt í, at einastu árinu hevur inntøkan verið heldur vánalig.

– Men í ár er frægari aftur. Og tað er so við fiskivinnuni, at vit eru ikki altíð harri yvir viðurskiftunum, og tað gongur upp og niður, bæði í nøgd og prisi.

Óskammaður

Annars heldur Óli Jacobsen, at hann hevur einki at skammast av hesi 25 árinu, hann hevur verið formaður í Fiskimannafelagnum.

– Eg eri valdur níggju ferð til formann, og tað er meiri enn nakar annar. So kann álitið á meg ikki hava verið so galið.

– Eg havi brúkt ein stóran part av mínum lívi at arbeiði fyri fiskimenn og haldi meg hava fingið tað burtúrur, sum eg havi kunnað fingið, hóast tað sjálvandi hevur verið okkurt, sum kundi verið betri.

– Men hava fiskimenn ikki álít á mær longur, so mugu teir finna onkran annan, heldur hann.

Fiskimenn fáa kansin at vísa sína nøgd, ella ónøgd, við Óla Jacobsen longu komandi ár, tí hetta formannskeiðið er úti í februar 1998 og valið verður um ársskiðtið 1997-1998.

Heimsins bestu trygd

Óli Jacobsen er ikki samdur við teir, sum siga, at umstøðurnar hjá fiskimönnum eru so vánaligar.

– Eg veit væl, at trupulleikar eru. Men í aðrar mátar hava vit eisini góðar umstøður.

Hann sigur at føroyskir fiskimenn hava heimsins bestu inntøkutrygd.

– Tað má eisini telja við, tá ið hugsað verður um, hvat er gjørt. Tí tað hevur mangan staðið nóg á at verja borg. Og var inntøkutrygdin ikki, var fiskivinnan heilt farin fyri bakka.

– Aðrastaðni hava fiskimenn skattalætta og frádráttir. Tað besta hevði sjálvandi at fingið bæði, men tað er ikki bara eg, sum ráði.

– At norðmenn geva fiski-

monnum a skattalætta ger hvørki frá ella til í teirra landskassa. Men skattalættin verður munandi truplari at vinna í Føroyum, tí her ger hann stóran mun fyri landskassan.

Annars vísir Óli Jacobsen á, at hann arbeiðir við málinum og hevur t.d. skrivað landsstýrinum bræv um at fáa ymsar frádráttir settar í gildi fyri fiskimenn.

Men hvørja lagnu áheitan fær, veit hann ikki.

– Eg eri ikki einsamallur í samgongu. Tað eru nógvir, sum vilja taka mín sess yvir, fari eg úr honum. At vera í samgongu er kynstrið at finna ta røttu javnvágina um at seta krøv, uttan at seta so stór krøv, at tú verður biðin um at fara, sigur hann.

Hann sigur, at nettupp málið um inntøkutrygdina er eitt dømi um, hvussu trupult tað er at verja rættindini hjá fiskimönnum.

– Tað endaði við, at sjálvur danski forsetismálaráðharrin kom uppi í royndunum at syndra hana, men tað stríðið vannu vit so.

Telefonfrádrátturin hjá langfaramönnum er eitt annað dømi.

– So títt og knapt vit høvdu fingið viðhald í landsskattanevndini um telefonfrádráttin, kom uppskot á ting um at taka hann av.

– Og eg tori at siga, at var eg ikki í samgongu, varð hann eisini tikin av.

– Men eisini tað stríðið vannu vit. Og frádrátturin gevur, hóast alt, langfaramönnum triggerjar milliúnir í lætta.

FYLKING

LESTUR TIL ALLAR FØROYINGAR Á JÓLUM

»Den færøske befolkning er nu kommet til det minimum, under hvilket man ikke kan eksistere. Den er grebet af en sjælelig depression og synes at have mistet troen på fremtiden, troen på at den lyse dag atter vil oprinde.

Under suk rinder dagen ud, og under fortvivelse gryder den næste dag«. (Fylking s. 267)

Soleiðis lýsti Jógvan Zacharisen, landslækni, støðuna í Føroyum í 1936. Lýsingin var tiverri sonn og beinrakin – soleiðis var støðan hjá Føroya fólki sum heild í neyðarárinum 1936.

Hvussu bar tað til, at konur og menn á Tvøroyri, undir slíkum samfelagsviðurskiftum við sínum beru hondum megnaðu at reisa stórvirkið AT – hitt einasta virki í Føroyum, sum arbeiðskvinnur, fiskimenn og arbeiðsmenn einsamallir áttu?

Svarið uppá henda spurning og mangt annað av áhuga fyri allar føroyskar lesarar kunnu tygum fáa við at ogna tygum bókina FYLKING.

FYLKING eftir Jóhannes Dalsgaard fæst í øllum bókabúðum fyri 380 kr. FYLKING er 651 blaðsíður við spennandi og vælskrivaðum teksti, hagtølum og yvir 300 hugtakandi myndum.

